

အင်္ဂလိပ် - မြန်မာ

စစ်ဦးလေဖွ

မောင်မင်းဟန်

The Thirty-Nine Steps

JOHN BUCHAN

Design - Theint (09-31600755)

THE THIRTY-NINE STEPS

As Richard Hannay walks home to his flat in London, he is feeling bored. Nothing exciting ever seems to happen in England, he thinks. Perhaps he'll go back to Africa. But that night he has a visitor, a man called Scudder, who has a strange story to tell.

A week later Hanny is lying, hungry and exhausted, in the heat of her on a Scottish moor. Above him a small plane circles in the blue sky, flying low. Hannay lies still, hoping desperately that the plane will not see him, and thinks about Scudder's little black notebook in his pocket.

ဇာတ်လမ်းအကျဉ်း

ရစ်ချက်ဟန်နေး ခပ်ပျင်းပျင်းနဲ့ ပဲ သူနေထိုင်ရာ လန်ဒန်မြို့က အခန်းဆီကို ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံဟာ စိတ်လှုပ်ရှားစရာဆိုလို့ ဘာတစ်ခုမှ ဖြစ်ပုံမရဘူးလို့ သူထင်မိတယ်။ သူ အာဖရိကကို ပြန်ကော

င်းပြန်ရလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီညမှာ သူ့ဆီကို ဧည့်သည် တစ်ယောက် ရောက်လာပါတယ်။ **စဂျူဇီး**လို့ ခေါ်တဲ့ လူပေါ့။ အဲဒီလူက ထူးဆန်းတဲ့ အကြောင်းအရာ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ပြောသွားပါတယ်။

နောက်တစ်ပတ်လောက်အကြာမှာ တော့ **ဟန်နေ**တစ်ယောက် **စကော့တလန်**က မြက်ရိုင်းတောထဲက ဟီသာပင်တွေရဲ့ ကြားမှာ အားကုန်မော့ပန်း၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်စွာနဲ့ လှဲလျောင်းလို့ နေပါတယ်။ သူ့အထက် ကောင်းကင်ယံမှာ တော့ လေယာဉ်ငယ်လေးတစ်စီး ခပ်နိမ့်နိမ့်ပျံသန်းရင်း လှည့်ပတ်လို့ နေပါတယ်။ **ဟန်နေ**ကတော့ အဲဒီလေယာဉ်ပျံသူကို မမြင်ပါစေနဲ့ လို့ အသည်းအသန် မျှော်လင့်စောင့်စားရင်း၊ ပြီးတော့ သူ့ အိပ်အတွင်းက **စဂျူဇီး**ရဲ့ အနက်ရောင်စာအုပ်ငယ်အကြောင်း တွေးရင်းနဲ့ လှဲလျောင်းလို့ နေပါတယ်။

Who are the people chasing him- the mysterious 'Black Stone' that Scudder writes about? What is so important about 'the thirty-nine steps'? And what is going to happen in London on the 15th of June?

But Scudder has been murdered, and Hannay must find his own answers, while his enemies chase him night and day through the hills of Scotland. If they catch him, they will kill him...

စဂျူဇားရေးထားတဲ့ သူ့နောက်ကို လိုက်နေတယ်ဆိုတဲ့ ပဟေဠိဆန်
တဲ့ ကျောက်မဲလို့ ခေါ်တဲ့ လူတစ်စုက ဘယ်လိုလူတွေလဲ ? "ခြေလှမ်း ၃
၉"ဆိုတာကရော ဘာလို့ အရမ်းကို အရေးကြီး နေရတာလဲ။

ဇွန်လ (၁၅) ရက်နေ့တော့ လန်ဒန်မှာ ဘာတွေများ ဖြစ်ပါလိမ့်။

ဒါပေမဲ့ စဂျူဇားကတော့ အသတ်ခံလိုက်ရပါပြီ။ ဟန်နေကတော့
နေ့ရော ညပါ ရန်သူတွေ နောက်ကလိုက်နေတုန်း စကော့တလန်က
တောင်ကုန်းတွေကို ဖြတ်ကျော်လင်းက အဲဒီအဖြေတွေကို သူကိုယ်တိုင်
ပဲ ရှာရပါတော့မယ်။ အကယ်၍ သာ ဟန်နေကို သူတို့ ဖမ်းမိသွားလို့ က
တော့ သူတို့ သတ်ပစ်မှာ ပဲ....

1

THE MAN WHO DIED

I returned to my flat at about three o'clock on that May aftern
oon very unhappy with life. I had been back in Britain for three m
onths and I was already bored. The weather was bad, the people
were dull, and the amusements of London seemed as exciting as
a glass of cold water 'Richard Hannay,' I told myself, 'you have m
ade a mistake, and you had better do something about it.'

It made me angry when thought of the years I had spent in Afr

ica. I had spent those years working very hard and making money
. Not a lot of money, but enough for me.

အခန်း(၁)

သေဆုံးသွားသောသူ

မေလ နေ့လယ်ခင်း(၃)နာရီလောက်က ကျွန်တော် နေထိုင်တဲ့ အခန်းသို့ ကျွန်တော် ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ အတော်လေးကို မပျော်နိုင်တဲ့ ဘဝပါပဲဗျာ။ ကျွန်တော် ဗြိတိန်ကို ပြန်လာတာ (၃)လလောက် ရှိပါပြီ။ ကျွန်တော် အရမ်းပဲ ငြီးငွေ့လှပါပြီ။ ရာသီ ဥတုကလည်း ဆိုး၊ လူတွေကလည်း ထိုင်းထိုင်းမှိုင်းမှိုင်း လန်ဒန်ရဲ့ ဖျော်ဖြေမှုဆိုတာကတော့ အေးစက်လှတဲ့ ရေတစ်ဖန်ခွက်လိုပဲ ထင်ပါရဲ့ ။ "ရစ်ချက်ဟန်နေ၊ မင်းတော့ အမှားလုပ်လိုက်ပြီ။ ဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပိုကောင်းတဲ့ အရာတစ်ခုခုတော့ မင်းလုပ်ရမယ်"လို့ ကျွန်တော့်ဘာသာ ကျွန်တော် ပြောလိုက်မိတယ်။

အာဖရိကမှာ ကုန်ဆုံးခဲ့တဲ့ အချိန်တွေကို ပြန်တွေးမိတဲ့ အခါတိုင်း ကျွန်တော့်ကိုယ်ကို ဒေါသဖြစ်မိပါတယ်။ ကျွန်တော် အဲဒီနှစ်တွေမှာ ကျွန်တော် အရမ်းကြိုးစားပြီး ငွေရှာခဲ့တာဗျာ။ သိပ် များ ပြားလှတဲ့ ငွေကြေးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့် အတွက်တော့ လုံလောက်ပါတယ်။

I had left Scotland when I was six years old, and I had never been home since. For years I had dreamt of coming home to Britain

n and spending the rest of my life there, but I was disappointed with the place after the first week. And so here I was, thirty-seven years old, healthy, with enough money to have a good time, and bored to death.

That evening I went out to dinner and sat reading the newspapers afterwards. They were full of the troubles in south-east Europe, and there was a long report about Karolides, the Greek Prime Minister. He seemed to be an honest man, but some people in Europe hated him.

ကျွန်တော် (၆)နှစ်အရွယ်ကပဲ စကော့တလန်ကနေ ထွက်ခဲ့တာပေါ့။ အဲဒီအချိန်ကတည်းက အိမ်ကို လုံးဝပြန်မရောက်တော့ပါဘူး။ အိမ်ရှိရာ ဗြိတိန်ကိုပြန်ဖို့ နှစ်တွေအများကြီး စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ကျန်တဲ့ အချိန်တွေကို ဇာတိချက်ကြွ မွေးရပ်မြေမှာပဲ ကုန်ဆုံးတော့မယ်ပေါ့လေ။ ဒါပေမဲ့ ဒီနေရာဒေသနဲ့ ပတ်သက်ပြီးနောက်ပထမ အပတ်ကတည်းက စိတ်ပျက်မိပါတယ်။ အခုဆိုရင် ဒီမှာ ရှိနေတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ (၃၇)နှစ် ကျန်းကျန်းမာမာ၊ အချိန်အခါကောင်းအဖြစ် ခံစားနိုင်ဖို့ ငွေကြေးအလုံလောက်ရှိတယ်။ သေဖို့ တော့ စိတ်ပျက်စရာကြီးပေါ့ဗျာ။

ညနေခင်းမှာ တော့ ညစာစားဖို့ အပြင်ကို ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနောက် သတင်းစာ ထိုင်ဖတ်နေလိုက်ပါတယ်။ ဥရောပ အရှေ့တောင်ဘက်မှာ တော့ ဒုက္ခတွေပြည့်လို့ နေပါတယ်။ ဂရိဝန်ကြီးချုပ် ကာရိုလီဒက်အကြောင်း ဆောင်းပါး ရှည်ကြီးပါလာတ

ယ်။ သူဟာ ရိုးသားသူ တစ်ယောက်လို့ ထင်ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဥရောပ က လူတချို့ကတော့ သူ့ကို မုန်းကြတယ်။

However, many people in Britain liked him, and one newspaper said that he was the only man who could prevent a war starting. I remember wondering if I could get a job in south-east Europe; it might be a lot boring than life in London.

As I walked home that night, I decided to give Britain one more day. If nothing interesting happened, I would take the next boat back to Africa.

My flat was in a big new building in Langham Place. There was a doorman at the entrance to the building, but each flat was separate, with its own front door. I was just putting the key into my door when a man appeared next to me.

သို့သော်လည်း ပြိတိန်က လူအများ စုကတော့ သူ့ကို နှစ်သက်ကြတယ်။ သတင်းစာတစ်စောင်ကဆိုရင် သူဟာဖြင့် စစ်ကြီးစတင်ခြင်းကို တားဆီးနိုင်သော တစ်ဦးတည်းသော လူဖြစ် တယ်လို့ တောင် ဆိုထားတယ်။ ကျွန်တော် သတိတရ တွေးလိုက် မိသေးတယ်။ အကယ်၍ ကျွန်တော်သာ အရှေ့တောင်ဥရောပမှာ အလုပ်ရမယ်ဆိုရင် လန်ဒန်မှာ နေရတဲ့ ဘဝထက် ပျင်းရိငြီးငွေ့ စရာတွေ အများကြီး လျော့ကျသွားလောက်တယ်။

ကျွန်တော် အဲဒီည အိမ်ကို လမ်းလျှောက်ပြန်လာရင်းက ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုချခဲ့တယ်။ ပြီတန်မှာ တစ်ရက်အချိန်ပေး မယ်။ အကယ်၍ စိတ်ဝင်စားစရာ ဘာမှ မဖြစ်ဘူးဆိုရင် နောက်နေ့ထွက်မဲ့ သင်္ဘောနဲ့ အာဖရိကကို ပြန်တော့မယ်ဗျာ။

ကျွန်တော့်အခန်းက လန်ဟမ်က အဆောက်အဦ အသစ်ကြီးမှာ ပါ။ အဲဒီအဆောက်အဦမှာ က အပေါက်စောင့်ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခန်းတွေက သီးခြားစီပါ။ အိမ်ရှေ့အဝင် အထွက်တံခါးတွေက ကိုယ်ပိုင်သီးခြားစီပါ။ ကျွန်တော် တံခါးဖွင့် ဖို့ သော့ထည့်နေတုန်း ဘေးကို လူတစ်ယောက် ရောက်လာပါ တယ်။

He was thin, with a short brown beard and small, very bright eyes. I recognized him as the man who lived in a flat on the top floor of the building. We had spoken once or twice on the stairs.

'Can I speak to you?' He asked. 'May I come in for a minute?' His voice was shaking a little. I opened the door and we went in.

'Is the door locked?' he asked, and quickly locked it himself. 'I'm very sorry,' he said to me. 'It's very rude of me. But I'm in a dangerous corner and you looked like the kind of man who would understand. If explain, will you help me?'

လူက ခပ်ပိန်ပိန်၊ မုတ်ဆိတ်မွေးက ညိုပြီး ခပ်တိုတို၊ မျက်လုံးတွေက တော့ အရမ်းကို တောက်နေတာပဲ။ ကျွန်တော် မှတ်မိပြီ။ ဒီလူက အဆောက်အဦရဲ့ အပေါ်ဆုံးက အခန်းမှာ နေတဲ့ လူပဲ။ ကျွန်တော်တို့ လှေကားပေါ်မှာ တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်လောက်တော့ စကားပြောဘူးတယ်။

အဲဒီလူက "ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို စကားပြောလို့ ရမလားဗျာ၊ ကျွန်တော် တစ်မိနစ်လောက် ခင်ဗျားဆီ လာလို့ ရမလား" သူ့အသံတွေ အနည်းငယ်တော့ တုန်နေပါတယ်။

ကျွန်တော် တံခါးဖွင့်လိုက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ဝင်လိုက်ပါတယ်။

"တံခါးသော့ မခတ်ဘူးလား"လို့ မေးပြီး၊ ခပ်မြန်မြန်ပဲ သူ့ဘာသာသူ တံခါးကို သော့ခတ်လိုက်ပါတယ်။

"ကျွန်တော် အရမ်းအားနာပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် လုပ်ရပ်က အရမ်းကို ရိုင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ဟာ အရမ်းကို အန္တရာယ်များတဲ့ ချောင်ထဲရောက်နေပါတယ်။ ခင်ဗျားလို လူမျိုးသာလျှင် ကျွန်တော့်ကို နားလည်ပေးနိုင်မယ်။ အကယ်၍ ကျွန်တော် ရှင်းပြမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျား ကူညီမယ် မဟုတ်လားဗျ"

'I'll listen to you,' I said. 'That's all I promise. I was getting worried by this strange man's behaviour.

There was a table with drinks on it next to him, and he took a large whisky for himself. He drank it quickly, and then put the glass down so violently that it broke.

'I'm sorry,' he said. 'I'm a little nervous tonight. You see, at this moment I'm dead.

I sat down in an arm chair and lit my pipe.

"How does it feel?" I asked. I was now almost sure that the man was mad.

"ခင်ဗျားပြောတာကို ကျွန်တော်နားထောင်ပေးမယ်ဗျာ။ ကျုပ် ပေးနိုင်တဲ့ ကတိကတွေ ဒါလောက်ပဲဗျ" ဒီထူးဆန်းတဲ့ လူရဲ့ အပြုအမူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်လည်း နည်းနည်းတော့ စိုးရိမ်စိတ် ဖြစ်မိတယ်။

သောက်စရာနဲ့ စားပွဲကလည်း သူ့ဘေးနားမှာ တင် ရှိနေတယ်။ ဝီစကီခပ်များများကို သူ့ဘာသာပဲ ထည့်လိုက်တယ်။ ခပ်မြန်မြန် သောက်ချလိုက်တယ်။ ဖန်ခွက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းချလိုက်တာ ခွက်ပါကွဲသွားတယ်။

"ဟာ ဆောရီးပဲဗျာ၊ ကျွန်တော် ဒီည နည်းနည်းကြောက်နေလို့ ပါဗျာ ။ ခင်ဗျား သိလား? ဒီအချိန်အခိုက်အတန့်လေးအတွင်းမှာ ကျွန်တော် သေရတော့မယ်ဗျာ"

ကျွန်တော်လည်း လက်တန်းပါ ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ် ထိုင်လိုက်ပြီး ဆေးတံကို မီးညှို့လိုက်ပါတယ်။

"ဘယ်လိုခံစားနေရလဲဗျ"လို့ ကျွန်တော်က မေးလိုက်မိတယ်။
သေချာသွားပြီဗျာ၊ ဒီလူ ရူးနေတာပဲ။

He smiled. 'I'm not mad-yet. Listen, I've been watching you, and I guess that you're not easily frightened. I'm going to tell you my story. I need help very badly, and I want to know if you're the right man to ask.'

"Tell me your story," I said, 'and I'll tell you if I can help you.'

It was an extraordinary story. I didn't understand all of it, and I had to ask a lot of questions, but here it is:

His name was Franklin P. Scudder and he was an American, but he had been in south-east Europe for several years.

သူက ပြုံးလိုက်ပြီး "ကျွန်တော် မရူးဘူးဗျ တကယ်ပါ နားထောင်
နော်၊ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို စောင့်ကြည့်နေခဲ့တယ်။ ကျုပ် မှန်းကြည့်လို့
ရတယ်။ ခင်ဗျားဟာ တော်ရုံတန်ရုံ အလွယ်တကူနဲ့ ထိတ်လန့်သူ မဟု
တ်ဘူး ဗျ။ ကျွန်တော်ရဲ့ အဖြစ်အပျက် ဇာတ်လမ်းအစုံကို ပြောပြတော့မ
ယ်။ ကျွန်တော်ဟာ အကူအညီ ကို အသည်းအသန်ကို လိုအပ်နေသူပါ။
ခင်ဗျားဟာဖြင့် ကျွန်တော် အကူအညီတောင်းခံဖို့ မှန်ကန်တဲ့ လူတစ်
ယောက် ဖြစ်မလားဆို တာကိုပဲ ကျွန်တော် သိချင်နေတယ်။

"ကဲပြောပါ ခင်ဗျားဇာတ်လမ်းကို အကယ်၍ ကျုပ် ကူညီ နိုင်မယ်ဆို
ရင် ခင်ဗျားကို ပြောမှာ ပေါ့ဗျာ"

ဒါဟာ သမားရိုးကျဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ အဖြစ်အပျက် တော့ မဟုတ်ဘူး ဗျ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း အကုန်လုံး နားမလည်နိုင်ဘူး။ ကျွန်တော်လည်း မေးခွန်းတွေ အတော်များများ မေးရဦးမယ် သိသလောက်ကတော့ ...

သူ့နာမည်က ဖရန့်လင့်ပီစဂျူဓါး၊ သူက အမေရိကန် တစ်ယောက်။ ဒါပေမဲ့သူက အရှေ့တောင်ဥရောပမှာ နှစ် အတော်ကြာကြာ နေခဲ့တယ်။

By accident, he had discovered a group of people who were working secretly to push Europe towards a war. These people were clever, and dangerous. Some of them wanted to change the world through war, others simply wanted to make a lot of money, and there is always money to be made from a war. Their plan was to get Russia and Germany at war with each other.

'I want to stop them,' Scudder told me, 'and if I can stay alive for another month, I think I can.' 'I thought you were already dead,' I said.

'I'll tell you about that in a minute, he answered. 'But first, do you know who Constantine Karolides is?'

ဒီလိုနဲ့ အမှတ်မထင် သူဟာ လူတစ်စုကို ဖော်ထုတ် သိရှိလိုက်တယ်။ အဲဒီလူစုက ဥရောပကို စစ်အတွင်း ဝင်ရောက်အောင် လျှို့ဝှက်စွာ တွန်း

အားပေး လုပ်ဆောင်နေသူဖြစ်တယ်။ ဒီလူအုပ်စုက အလွန်ကို လိမ္မာပါး နပ်ကြတယ်။ အလွန်လည်း အန္တရာယ်ရှိတယ်။ သူတို့ အထဲက လူတချို့ ဟာ စစ်ကြီးကို ဖြတ်သန်းခြင်းနဲ့ ကမ္ဘာကြီး ပြောင်းလဲပစ်လိုက်သည် ။ တချို့ကတော့ ရိုး ရှင်းပါတယ်။ ပိုက်ဆံတွေ မဟားတရား လိုချင်လို့ ၊ စစ်ပွဲကနေ ငွေကြေးတွေ ထုတ်လုပ်ပေးတာကတော့ ဖြစ်လေ့ရှိတာပဲလေ ။ သူတို့ အစီအစဉ်က ရှုရှားနဲ့ ဂျာမဏီကို သီးခြားတစ်ဖက်စီကနေ စစ်ထဲကို ဝင်စေချင်တယ်။

စဂျူဇီးက "ကျွန်တော် သူတို့ လုပ်ရပ်တွေကို ရပ်ပစ်ချင်တယ်။ နောက်တစ်လလောက်များ ကျွန်တော် အသက်ရှင်နေသေးတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် လုပ်နိုင်မယ်လို့ ထင်တယ် "

"ကျွန်တော့်အထင်(ခင်ဗျားပြောပုံအရ ခင်ဗျားက သေနှင့်နေပြီပေါ့" လို့ ကျွန်တော်က ပြောလိုက်တယ်။

စဂျူဇီးက "ဒီအကြောင်းကို နောက်(၁)မိနစ်ဆိုရင် ခင်ဗျားကို အဲဒီအကြောင်းကို ပြောပြမှာ ပါ-ဒါပေမဲ့ အရင်ဆုံး ခင်ဗျား ကွန်စတန်တင်း ကရိုလီဒန်ဆိုတဲ့ လူကို သိသားဗျ။

'The Greek Prime Minister. I've just been reading about him in today's newspapers.'

'Right. He's the only man who can stop the war. He's intelligent. he's honest, and he knows what's going on and so his enemies plan to kill him. I have discovered how. That was very dangerous for me, so I had to disappear. They can't kill Karolides in Greece b

because he has too many guards. But on the 15th of June he's coming to London for a big meeting, and his enemies plan to kill him here."

'You can warn him,' I said. 'He'll stay at home.'

"ဂရိဝန်ကြီးချုပ်ပဲ၊ ကျွန်တော် ဒီနေ့သတင်းစာထဲမှာ သူ့ အကြောင်း ဖတ်ထားတယ်ဗျ"

"မှန်တယ်ဗျ၊ သူသည် သာလျှင် စစ်ကို ရပ်တန့်နိုင်သူ ဖြစ်တယ်ဗျ။ ဒီ လူက တကယ်ဉာဏ်ကောင်းတဲ့ လူ၊ ရိုးသားတယ်၊ ပြီးတော့ ဘာတွေဆက်ဖြစ်မယ်ဆိုတာကို သူသိတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ရဲ့ ရန်သူတွေက သူ့ကို သတ်ဖို့ စီစဉ်နေကြတယ်။ ဘယ်လိုဖြစ် တယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် ရှာဖွေဖော်ထုတ် နိုင်ခဲ့တယ်။ အဲဒါကပဲ ကျွန်တော့်အတွက် အရမ်းကို အန္တရာယ်ဖြစ်စေခဲ့တာပါ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ပျောက်ကွယ်သွားရမယ်။ သူတို့ တစ်တွေက ကာရိုလီဒက်ကို ဂရိမှာ မသတ်နိုင်ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူ့မှာ က အစောင့်အကြပ် အရမ်းများ တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဇွန်လ (၁၅)ရက်နေ့မှာ သူ့ လန်ဒန်ကို လာလိမ့်မယ်။ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးပွဲ အကြီးကြီးရှိတယ်။ သူ့ရန်သူတွေကလည်း အဲဒီမှာ သူ့ကို သတ်ဖို့ စီစဉ်ထားတယ်"

ကျွန်တော်က "သူ အိမ်မှာ ပဲနေဖို့ ၊ ခင်ဗျား သတိပေးသင့် တာပေါ့"

'That's what his enemies want. If he doesn't come, they'll win, because he's the only man who understands the whole problem a

nd who can stop the war happening."

'Why don't you go to the British police?' I said.

'No good. They could bring in five hundred policemen, but they wouldn't stop the murder. The murderer will be caught, and he'll talk and put the blame on the governments in Vienna and Berlin. It will all be lies, of course, but everybody will be ready to believe it. But none of this will happen if Franklin P. Scudder is here in London on the 15th of June.'

"ဟာ သူ့ရန်သူတွေကလည်း ဒါကိုပဲ လိုချင်တာဗျ။ အကယ်၍ ဒီအစည်းအဝေးပွဲကို သူမလာဘူးဆိုရင် သူတို့ နိုင်သွားပြီဗျ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူတစ်ယောက်ပဲ အလုံးစုံသော ပြဿနာကို နားလည်သဘောပေါက်ထားသူ၊ သူတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်ပွားတော့မယ့်စဲစဲ စစ်ပွဲကို ရပ်တန့်နိုင်သူလေဗျာ"

"ခင်ဗျား ဘာကြောင့် ပြီတိန်ရဲတွေဆီကို မသွားတာလဲဗျ"

"ဒါမကောင်းဘူးဗျ။ သူတို့ တွေက ရဲသား(၅၀၀)လောက်တော့ ခေါ်လာနိုင်မယ်။ ဒါပေမဲ့ လူသတ်မှုကိုတော့ ကာစီးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ဗျာ၊ လူသတ်သမားကိုတော့ ဖမ်းနိုင်လိမ့်မယ်။ လူသတ်သမားက ပြောမယ်၊ ဗီယင်နာနဲ့ ဘာလင်အစိုးရတို့ အပေါ် အပြစ်တွေ တင်မယ်။ ဒါတွေအားလုံး အလိမ်အညာပဲဖြစ်မယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း လူတိုင်းက ဒါတွေကို တကယ်ကိုယ့်ကြည်ဖို့ အဆင်သင့်ပဲဗျာ။ ဒါပေမဲ့ ဇွန်လ (၁၅)ရက်နေ့ လန်ဒန်မှာ ဖရန်လင်ပီ စဂျူခါး ရှိနေမယ် ဆိုရင်တော့ ဒါတွေဖြစ်လာစရာ မရှိ

ဘူးဗျ"

I was beginning to like this strange little man. I gave him another whisky and asked him why he thought that he was now in danger himself.

He took a large mouthful of whisky. 'I came to London by a strange route - through Paris, Hamburg, Norway, and Scotland.

I changed my name in every country, and when I got to London, I thought I was safe. But yesterday I realized that they're still following me. There's a man watching this building and last night somebody put a card under my door. On it was the name of the man I fear most in the world.

ကျွန်တော်တစ်ယောက် ဒီလို ခပ်သေးသေး ခပ်ဆန်းဆန်း လူတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ဆုံခြင်း နိဒါန်းအစပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော် သူ့ကို ဝီစကီ စပ်ပေးတယ်။ သူ့အနေနဲ့ ဘာကြောင့် အခု အန္တရာယ်ဇုန် အတွင်းကျ ရောက်နေတယ်လို့ ထင်နေပါသလဲလို့ မေးမိပါတယ်။

သူပါးစပ်နဲ့ အပြည့် ဝီစကီခပ်များများ သောက်ချလိုက်တယ်။ "ကျွန်တော် လန်ဒန်ကို သာမန်မဟုတ်တဲ့ ထူးခြားတဲ့ လမ်းခရီးကနေ လာခဲ့တာဗျ - ပြင်သစ်၊ ဟမ်းဆက်(ချ်)နော်ဝေ၊ စကော့တလန်တို့ ကို ဖြတ်လာခဲ့တယ်။

နိုင်ငံတိုင်းမှာ ကျွန်တော့်နာမည်ကို ပြောင်းလဲခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်

လန်ဒန်ကိုရောက်တော့ လုံခြုံပြီလို့ ထင်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ မနေ့က သိလိုက်ရတယ်။ သူတို့ ကျွန်တော့်နောက်က လိုက်နေဆဲပဲဗျ။ ဒီအဆောက်အဦကြီးကို စောင့်ကြည့်နေတဲ့ သူတစ်ယောက် ရှိတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ညက လူတစ်ယောက် ကျွန်တော့်အခန်းတံခါးမှာ ကတ်တစ်ခု လာထားသွားတယ်။ အဲဒီကတ်ပေါ်မှာ တော့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ကျွန်တော် အကြောက်ဆုံး လူရဲ့ အမည်ကို ရေးထားတယ်။"

'So I decided I had to die. Then they would stop looking for me. I got a dead body-it's easy to get one in London, if you know how - and I had the body brought to my flat in a large suitcase. The body was the right age, but the face was different from mine. I dressed it in my clothes and shot it in the face with my own gun.

My servant will find me when he arrives in the morning and he 'll call the police. I've left a lot of empty whisky bottles in my room. The police will think I drank too much and then killed myself.' He paused. 'I watched from the window until I saw you come home, and then came down the stairs to meet you.'

"ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမိတယ်။ ငါ သေရတော့မယ်။ ဒါပြီးမှ ပဲ သူတို့ ကျွန်တော်ကို ရှာဖွေတာ ရပ်သွားလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော် လူသေအလောင်းတစ်ခု ရထားပြီ။ ဒါရဖို့ ကတော့ အကယ်၍ ဘယ်လို လုပ်ရမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိရင် လန်ဒန်မှာ အလွယ်လေးပါ။ ကျွန်တော် ဒီအလောင်းကို ကျွန်တော့်အခန်းကို ခရီးဆောင်အိတ်ကြီးကြီးနဲ့ သယ်

လာတယ်။ အလောင်းက ကျွန်တော့်အသက်အရွယ်တော့ မှန်တယ်ဗျ။ ဒါပေမဲ့ မျက်နှာက ကျွန်တော့်မျက်နှာနဲ့ လွဲနေတယ်။ ကျွန်တော့်အဝတ် အစားတွေ ဝတ်ပေးလိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်သေနတ်နဲ့ ပဲ အလောင်းမျက်နှာကို ပစ်လိုက်တယ်"

"မနက်မိုးလင်းလို့ ကျွန်တော့်အစေခံရောက်လာရင် ကျွန်တော့်အလောင်းကို တွေ့သွားမယ်။ သူက ရဲကို ခေါ်လိမ့် မယ်။ ကျွန်တော့်အခန်းထဲမှာ ဝီစကီပုလင်းလွတ် အတော်များ များ ချန်ထားခဲ့တယ်။ ရဲတွေက ကျွန်တော် အရက်သောက်လွန်ပြီး ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် သတ်သေတယ်လို့ ထင်သွားလိမ့်မယ်" သူ စကားရပ်လိုက်တယ်။ "ကျွန်တော်ပြတင်းပေါက်ကနေ ခင်ဗျားပြန်လာတဲ့ အထိ စောင့်နေတာဗျ။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားနဲ့ တွေ့ ဖို့ လှေကားကနေ ဆင်းလာတာ"

It was the strangest of stories. However, in my experience, the most extraordinary stories are often the true ones. And if the man just wanted to get into my flat and murder me, why didn't he tell a simpler story?

'Right,' I said, 'I'll trust you for tonight. I'll lock you in this room and keep the key.'

Just one word, Mr Scudder. I believe you're honest, but if you're not, I should warn you that I know how to use a gun.'

'Certainly, he answered, jumping up. I'm afraid I don't know your name, sir, but I would like to thank you. And could I use your bathroom?'

ဒါတကယ်ကို အဆန်းတက့အဆန်းဆုံး ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ပါပဲ။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံအရ အလွန်အလွန်ကို သမာရိုးကျမဟုတ်သော ဇာတ်လမ်းတွေဟာ တစ်ခါတစ်ရံ မှန်လာတတ်တယ်။ အကယ်၍ ဒီလူသာ အခန်းထဲဝင်ပြီး ကျွန်တော့်ကို သတ်ချင်တယ်ဆိုရင် ဘာကြောင့် ဒါထပ်ပိုပြီး ရှင်းလင်းတဲ့ ဇာတ်လမ်းတစ်မျိုးကို မပြောတာလဲ? (ရိုးရိုးလေး ပြောလဲရတာ ပါပဲ)"

ကျွန်တော်က "ဟုတ်ပြီဗျာ၊ ဒီညအဖို့ တော့ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် ယုံလိုက်ပြီ။ ဒီအခန်းထဲမှာ ခင်ဗျားကို ထားပြီးတော့သော့ခတ်ထားမယ်၊ သော့ကို သိမ်းထားမယ်"

"စကားတစ်လုံးတော့ ပြောထားမယ်၊ မစ္စတာစဂျူဓါး ခင်ဗျား ရိုးသားတယ်လို့ ကျုပ်ယုံကြည်ထားတယ်၊ ဒါပေမဲ့လို့ ခင်ဗျား ဒီလို မဟုတ်ဘူး ဆိုရင်တော့ ကျုပ် ခင်ဗျားကို သတိပေး ထားမယ်၊ ကျုပ် သေနတ်တစ်လက်ကို ဘယ်လိုအသုံးချရမယ် ဆိုတာ ကောင်းကောင်း သိတယ်နော်"

သူက ခုန်လိုက်ပြီး "လုံးဝသေချာ အာမခံပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် အရမ်းကြောက်နေလိုက်တာ၊ ခင်ဗျားနာမည်တောင် မသိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခင်ဗျားရေချိုးခန်းကို အသုံးပြုလို့ ရနိုင်မလား"

When I next saw him, half an hour later. I didn't recognize him at first. Only the bright eyes were the same. His beard was gone, a

nd his hair was completely different. He walked like a soldier, and he was wearing glasses. And he no longer spoke like an American.

'Mr Scudder-' I cried.

'Not Mr Scudder," he answered. 'Captain Theophilus Digby of the British Army. Please remember that.'

I made him a bed in my study, and then went to bed myself, happier than I had been for the past month. Interesting things did happen sometimes, even in London.

နောက်နာရီဝက်လောက်အကြာ နောက်တစ်ကြိမ် သူ့ကို ပြန်မြင်လိုက်ရတဲ့ အခါမှာ တော့၊ စတွေ့တွေ့ခြင်း ပထမမှာ သူ့ကို ကျွန်တော် မမှတ်မိဘူးဗျ။ တောက်ပနေတဲ့ မျက်လုံးသာလျှင် မပြောင်းမလဲ တူညီနေဆဲ။ သူရဲ့ မုတ်ဆိတ် မရှိတော့ဘူး။ သူဟာ စစ်သားတစ်ယောက်လို လမ်းလျှောက်လာတယ်။ မျက်မှန်ကို လည်း တပ်ဆင်လိုက်ပါတယ်။ သူဟာ အမေရိကန်တစ်ယောက်လို စကားမပြောတော့ပါဘူး။

ကျွန်တော်က "မစ္စတာ စဂျူဇီး ---"

သူဟာ "မစ္စတာ စဂျူဇီး မဟုတ်ဘူး ၊ ဗိုလ်ကြီးသီအိုဖိုလစ် ဒစ်ဘိုင်၊ ဗြိတိန်စစ်တပ်ကပါ။ ကျေးဇူးပြုပြီး ဒါကိုသတိရပါ"

ကျွန်တော့် စာကြည့်ခန်းမှာ ပဲ သူ့ကို အိပ်ရာစီစဉ်ပေး လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီနောက် ကျွန်တော် အိပ်ရာဝင်လိုက်ပါ တယ်။ ပြီးခဲ့သော လထက် တော့ ပိုပြီးပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ဖြစ် သွားပါတယ်။ လန်ဒန်မြို့မှာ တောင် တစ်ခါတစ်ရံ တကယ့်ကို စိတ်ဝင်စားဖွယ် အခြေအနေတွေ ဖြစ်နေပါ လား။

The next morning when my servant Paddock arrived, I introduced him to Captain Digby. I explained that the Captain was an important man in the army, but he had been working too hard and needed rest and quiet. Then I went out, leaving them both in the flat. When I returned at about lunchtime, the doorman told me that the gentleman in flat 15 had killed himself.

I went up to the top floor, had a few words with the police, and was able to report to Scudder that his plan had been successful. The police believed that the dead man was Scudder, and that he had killed himself. Scudder was very pleased.

နောက်တစ်နေ့နံနက် ကျွန်တော့်ရဲ့ အစေခံပက်ဒေါ့ ရောက်လာ တော့ ကျွန်တော်က သူ့ကို ဗိုလ်ကြီးဒစ်ဘိုင်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ဗိုလ်ကြီးဟာ စစ်တပ်အတွင်း အလွန် အရေးပါသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူဟာ အလုပ်တွေကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် လုပ်ကိုင်ခဲ့ရ

သူဖြစ်တဲ့ အတွက် တိတ် ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ အနားယူဖို့ လည်း လိုအပ်ကြောင်း စတာတွေကို ရှင်းပြလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီနောက် သူတို့ ကို အခန်းမှာ ထားခဲ့ပြီး ကျွန်တော် အပြင်ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် နေ့လယ်စာ စားချိန်လောက် ပြန်ရောက်တော့ တံခါးစောင့်က အခန်း(၁၅)က လူတော့ သူ့ဘာသာသူ သတ်သေသွားကြောင်း ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော်လည်း အပေါ်ဆုံးထပ်ကို တက်သွားလိုက်ပြီး ရဲနဲ့ စကား အနည်းငယ် ပြောခဲ့ပါတယ်။ စဂျူဇီးကို သူ့ရဲ့ အစီအစဉ် အောင်မြင်ပြီးမြောက်ကြောင်း သတင်းပို့နိုင်ပါပြီပေါ့ဗျာ။ ရဲကလည်း သေဆုံးသူဟာ စဂျူဇီးဖြစ်ကြောင်းနှင့် သေသူဟာ သူ့ဘာသာသူ သတ် သေသွားတာဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်လက်ခံခဲ့ပါတယ်။ စဂျူဇီးကတော့ အတော်လေး ကျေနပ်နေရှာပါတယ်။

For the first two days in my flat, he was very calm, and spent a ll his time reading and smoking, and writing in a little black noteb ook. But after that he become more restless and nervous. It was n ot his own danger that he worried about, but the success of his pl an to prevent the murder of Karolides. One night he was very seri ous.

'Listen, Hannay,' he said. 'I think I must tell you some more ab out this business.

I would hater to get killed without leaving someone else to ca rry on with my plan.

စဂျူဓါးဟာ ကျွန်တော့်အခန်းမှာ ပထမ(၂)ရက်လောက် ကတော့ အတော်လေးကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ရှိနေပါတယ်။ သူ့ အချိန်တွေကို စာဖတ်ခြင်း၊ ဆေးလိပ်သောက်ခြင်း၊ အနက်ရောင် စာအုပ်ကလေးအတွင်း စာရေးခြင်း စတာတွေနဲ့ အချိန်ကုန်လွန် စေခဲ့ပါတယ်။ သို့သော်လည်း နောက်ပိုင်းမှာ ပိုပြီးဂနာမငြိမ်သလို ကြောက်လန့်နေသလို ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒါဟာ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် အန္တရာယ်ကြောင့်တော့ မဟုတ်ဘူး ။ သူ စိုးရိမ်နေတာကတော့ ကာရိုလီဒက် အသတ်ခံရမှာ ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်တဲ့ အစီအစဉ် အောင်မြင်ဖို့ ပါပဲ။ တစ်ညမှာ တော့ သူဟာ အရမ်းကို လေးနက် တည်ကြည်နေတယ်။

သူက "ဟန်နေရေ နားထောင်ကွာ၊ ငါထင်တယ် ဒီလုပ်ငန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါ မင်းကို တချို့ အချက်တွေကို ပိုပြီးပြောထားဖို့ လိုအပ်တယ်"

"ငါ့အစီအစဉ်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တစ်ခြားတစ်ယောက် ယောက်ကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ဖို့ ချန်မထားခဲ့ပါနဲ့ သေသွားရ မှာ ကို ငါအမုန်းဆုံးပဲ"

I didn't listen very carefully. I was interested in Scudder's adventures, but I wasn't very interested in politics. I remember that he said Karolides was only in danger in London. He also mentioned a woman called Julia Czechenyi. He talked about a Black Stone and a man who lisped when he spoke. And he described another man, perhaps the most dangerous of them all, an old man with a young voice who could hood his eyes like a hawk.

The next evening I had to go out. I was meeting a man I had known in Africa for dinner.

When I returned to the flat, I was surprised to see that the light in the study was out.

ကျွန်တော် အရမ်းကြီး ဂရုတစိုက်နားထောင်ခဲ့ခြင်း မရှိခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော်က စဂျူခါးရဲ့ စွန့်စားခန်းတွေကို စိတ်ဝင်စားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က နိုင်ငံရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အရမ်း စိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက်ကတော့ ကာရိုလီဒက်ဟာ လန်ဒန်မှာ အန္တရာယ်ရှိတယ်။ ပြီးတော့ ဂျူလီယာဇီချန်ရီဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးအကြောင်းကိုလည်း ဖွင့်ဟ ပြောဆိုသွားပါတယ်။ သူက ကျောက်မဲ အကြောင်းနဲ့ စကားပြောရင် နှုတ်ခမ်းစောင်းသွားတဲ့ လူတစ်ယောက် အကြောင်းကိုလည်း ပြောပြပါတယ်။ ပြီးတော့ အားလုံးထဲမှာ ကြောက်စရာအကောင်း ဆုံးလို့ ထင်ရတဲ့ တခြားသော လူတစ်ယောက် အကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြသွားပါတယ်။ အဲဒီလူက သူ့အသံကို လူငယ်သံ မျက်လုံးက သိမ်းငှက်မျက်လုံးလို လုပ်နိုင်တယ်။

နောက်နေ့ညနေခင်းမှာ တော့ ကျွန်တော် အပြင်ထွက်ခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ အာဖရိကမှာ သိခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ ညစာစားဖို့ တွေ့ဆုံခဲ့ပါတယ်။ ။

ကျွန်တော် အခန်းကို ပြန်ရောက်တော့ စာကြည့်ခန်းထဲက အလင်းရောင် မထွက်တာကို မြင်လိုက်ရတော့ ကျွန်တော် အံ့အားသင့်သွားပါတယ်။

I wondered if Scudder had gone to bed early. I turned on the light, but there was nobody there. Then I saw something in the corner that made my blood turn cold.

Scudder was lying on his back. There was a long knife through his heart, pinning him to the floor.

စဂျူဇီးပဲ စောစောစီးစီး အိပ်ရာဝင်သွားသလားဆိုတာ ကျွန်တော်သိချင်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော် မီးဖွင့်လိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူမှ မရှိပါဘူး၊ အဲဒီနောက် ထောင့်တစ်နေရာမှာ စုံတစ်ရာကို မြင်လိုက်ရပါတယ်။

ကျွန်တော့်သွေးတွေ အေးစက်သွားပါတယ်။

စဂျူခါးကတော့ ပက်လက်လန်ပြီး လဲကျနေတယ်။ သူ နှလုံးတည့်တည့်မှာ တော့ ဓားရှည် တစ်ချောင်းက ကြမ်းပြင်နဲ့ တွဲဆက်လျက်ရှိနေပါတယ်။
